

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**Veri & Pii Sacerdotis Idea Seu Vita R. D. Iacobi
Merlo-Horstii, Pastoris B. Mariæ Virginis In Pascvlo
Coloniæ, SS. Theol. Licent.**

Crombach, Hermann

Coloniæ, 1645

Caput 42. Epitaphium eius & hominis Christiani vitæ regulam exprimens.

urn:nbn:de:hbz:466:1-14591

vis, per te ipsum perficere stude; nam si moriens
 in aeternum iueris supplicium, (verba Ioannis
 Lansbergij) testamenti tui apparatus, pompa
 funeralis, elemosyna ac sacrificia post mortem
 quid conferunt damnato? Hæc potius, dum vi-
 uis, mihi sacrificia, ut non solum à peccatis libe-
 reris, sed etiam in gratia mea crescendo ad da-
 mnationem non peruenias, sed à peccatis me
 præseruante liber in bonis operibus ad finem us-
 que perseueres. Hæc qui multis ante mor-
 tem annis opere compleuerat, iure potuit
 scriptis suis idem alijs faciendum præscri-
 bere.

C A P V T XLII.

Epitaphium.

CYgneam iam Jacobi parænesin, quam
 sibi viuens ut vitæ regulam concepit,
 moriturus correxit, & alijs etiam offerri
 voluit, libet auscultare, Epitaphium dico:
 quod non tam voluit incidi lapidi fune-
 rali, quàm omnium optarit fidelium in-
 sculpi cordibus, ideoq; præsentibus in fu-
 nere distribui, quo cunctis relinqueret
 testatam vltimam suam voluntatem, om-
 nesq; ad serium salutis proprię curandę
 studium inuitaret. Id verò est eiusmodi:

E. P. I.

EPITAPHIUM
HOMINIS CHRISTIANI,
VITÆ REGVLAM EXPRIMENS.

D. O. M.

Siste gradum, Viator;

HIC TERMINVS VIÆ ET VITÆ
TVÆ AC MEÆ.

ILLE EGO, QUI NATVS PRIDEM,
AC NOTVS ERAM SÆCVLO;

En denatus hoc iam lateo
nudus nullusq; Sepulcro.

PVLVIS, CINIS, ESCA VERMIVM.

VIXI ANNIS (N) PAVCIS,
SI SPECTETVR ÆTERNITAS:

Ad hanc tamen currendum mihi fuit
in stadio fugacis vitæ.

TEMPVS VIVENDI, vt BENE MORERER,
& VITAM MERERER IMMORTALEM,

Dedit mihi, & dat etiam pum tibi clemens DEVS.
ILLIVS, & OMNIVM QVOQVE MOMENTORVM
STRICTA à ME IVSTO IVDICI reddenda fuit ratio,
VTIQVE ERIT ET TIBI.

VIXI IN EO (N) STATV,
AC ID (N) MVNVS GESSI.

Qui mihi HONOS, idem ONVS fuit;
ô molestum & graue!

Miserum, esse qui non CAPIANT;

Mirum, non deesse qui CVPIANT.

I

O QVAM

O QVAM ME IVSSIT RIGIDAM
SVPREMVVS PATERFAMILIAS

REDDERE RATIONEM VILICATIONIS MEÆ

SI SAPIſ, ET CREDIS AMICO
SYNCERE MONENTI,

Huc tu quoque te p̄ra Quotidie;
NAM ex meo periculo te cautum reddi;
felicis simul & ſapientis erit.

POSSEDI DE TERRÆ BONIS
MODICA;

*(Attamen ſatis ad Vſum Vitæ, ſatis ad Votum,
quod NECESSITAS rexit, non Cupiditas.)*

Etiã horum, ad nouiſſimum vſque quadran-
tem reddenda fuit ratio

*Esto, Res ANGVSTA fuit mihi;
ſed (experto fas eſt credere)*

Sic tutius ad ANGVSTA pergitur,

O Viri DIVITIARVM theſaurizatiſ;
& ignoratiſ, cui!

EGO NIHIL INTVLI IN HVNC MVN-
DVM, NIHIL EXTVLLI.

Quod in Cœlum præmiſi per manus PAVPERVM,
Inueni; & hoc SOLVM:

Vos ſimiliter, cum dormieritiſ SOMNVNVM veſtrum,
aliud inuenietis nihil.

O AMICI, VIVITE LÆTI;
AT NON IMMEMORES LETHI;

En quondam lætus vobiſcum, vos iam reliqui,
& à vobiſ relictus,

INI.

INIVI SOLVS ÆTERNITATIS ITER:
 QVOD ESTIS, FVI: QVOD SVM, ERITI;

QVIS SCIT, AN CRAS, AN HODIE,
 AN HAC IPSA FORSAN HORA.

*Memores estote iudicij mei, sic enim
 erit & vestrum.*

O HOMO BVLLA, QVAM BREVIS HÆC VITA!
 QVAM LONGA ÆTERNITAS!

VERE MOMENTVM, VNDE
 PENDET ÆTERNITAS;

Æternitas GLORIÆ & POENÆ:

Ad illam VIRTVS ducit;

Ad hanc VOLVPTAS.

ELIGE, SEMEL PERIISSE,
 ÆTERNVM EST.

HOC POSTREMVM TE ALLOQVOR:

Desiderans te habere conforrem mecum in Terra,
 Viuentium, vnâ cum CHRISTO IESV,

In quo solo SALVS est & VITA Mortalium.

ILLI Ô VIATOR VIVE, ILLI MORERE,
 ET ÆTERNVM VIVES.

Ante mortem MORI vitijs, mors est optima.

Beati mortui, qui in Domino moriuntur.

Dignum profectò Epitaphium, quod marmorì incisum aureis literis inscribatur, & in latere templi, quod sepulcrum respicit, erectum, incurrat in oculos qui templum ingrediuntur, idque ut DD. Executores testamenti faciendum curent, multi eos obtestantur. Dignissimus eo honore Iacobus est, ut vel sic mortuus viuos hac cygnæa sua Parænesi non desinat memores salutis & nouissimorum reddere.

Vtinam verò beneuolus Lector ex hoc statuatur, si non omni hebdomada, saltem in mense vel anno semel accuratè non legere tantùm hoc Epitaphium: sed piæ mentis consideratione trutinare, præsertim circa diem natalem suum: tunc etiam consultum est testamentum siue condere, siue conditum renouare, corrigere, perficere: pia legata decernere: nec sibi sequentem annum totum polliceri. Sic non imparatus ex hac vita quis euocabitur, qui sibi quotannis semel saltem mori didicit, omnibus ad mortem rectè comparatis.

Nouit solertissimus animarum venator diabolus, quàm certa sit euasio laqueo.

queorum & retium, (quæ vbique tendit mortalibus) per crebram nouissimorum memoriam: quare nullum non mouet lapidem, vt opum, honorum & deliciarum inescatos mortales cupiditate, sic deuinciat, vt irretiti præsentibus nequeant sursum ad cœlestia subuolare. Has vt pedicas declinemus, addam à Iacobo nostro spiritualement venationem in Sodalitate Ecclesiastico-Mariana Clericis propositam, qua viuis depingit coloribus è sacris litteris petitis ingenium venatoris Diaboli: multiplices eius laqueos Clericis intentatos: Christi verò curam & sollicitudinem vt beneficiorum innumerorum largitione, cœlestibus solatijs, pace, gaudioque bonæ conscientie veris Adæ funiculis sic animas obliget, vt nulla rei creatæ cupiditas possit à Christi charitate separe.

I 3

ORAT